

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bøn og Begreb om en Dansk Høiskole i Soer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bøn og Begreb om en Dansk Høiskole i Soer", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, University of Aarhus, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_680-txt-shoot-idm180.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bøn til Majestæten

for

Danskhed og Modersmaal.

- 1 **H**øibaarne Konning over Svane-Vangen,
Hvor Lykke-Skibets Kiølvand staaer endnu!
Skjoldungers Arving til *Valhalla* -Sangen,
Som Lundens Fugle komme end ihu!
Jeg har en Bøn til *Danmarks* Folke-Fader,
Til Mildheds Konge-Speil og Urets Hader,
O, laan den Øre i beleilig Tid!
- 2 Jeg beder ei om Deel i Magt og Vælde,
Udeelt de hvile i Kong *Christjans* Haand!
Vor Konges Haand, selv rystende af Ælde,
Omvindes kun af *Kiærlighedens Baand*,
Mens Marken fryder sig i Hegn af Loven,
Og Spiret grønnes som en Bøg i Skoven,
Og Dag indslumrer sødt ved Aften-Sang!
- 3 Jeg beder ei om Baand paa nogen Tunge,
Og ei om Herreskjold for nogen Tro,
Thi *frit* at troe, at tale og at sjunge,
Jeg ønsker alle dem, paa Marken boe,
Og ikkun *Een* tilgavn's kan lukke Munde,
Og ene *Han*, som Hjerter kan udgrunde,
Har over *Tro* og *Tanke* Hals og Haand.⁴
- 4 Jeg beder ei om Guld og grønne Skove,
Og endnu mindre om en *Bispe-Stol*;
Gid kun mit Øie, til jeg skal hensove,
Som nu tilfreds maa see den gyldne Soel!
For Øret lyde Fugle-Sang fra Lunden!
I Hjertet varmt, og smeltende i Munden,
Mig være alle Dage *Livets* Ord!
- 5 Jeg beder om Opreisning for en *Dronning*,
Langt ædlere og sødere end *hun*,
Der har sin Throne hvor der virkes Honning
Af Fugle smaa, som kysse Blomstermund;
Hun trællet har, taalmodig uden Mage,
For Hexen leed, fra *Valdemarers* Dage,
Og ventet, *Konge!* paa Dit *Gyldenaar* .
- 6 Den Ømmeste, som Læber end har nævnet,
Blandt Dronninger, som smiled under Soel,
For *Barbari* dog sigtet blev og stævnet,
Med Uret styrtet fra sin *Dronning-Stol*;
Med "Sort paa Hvidt" frikiendtes hun alt længe,
Blev Dronning *kaldt i "deiligst Vang og Vænge"*,
Men træller dog for Hexen leed endnu.
- 7 I *Chorets* Navn, som slog Guldharpens Strænge
For Danmarks Dronning i den grønne Lund,

- Og Krands bandt af Blomsterne i Enge
For søde Ord af hendes røde Mund,
Jeg beder, Konge! lad paa gamle Dage
Vor Enke-Dronning, Ægteviv af *Brage* ,
Faae Bod for Vaanden i sexhundred Aar!5
- 8 I *Kiønnets* Navn, som er vort Hjertes Glæde,
Og Dane-Vangens bedste Blomster-Krands,
Som pryder selv det skiønneste Høisæde,
Og kaster end paa Straatags-Hytten Glands,
Jeg beder, Konge! gjør den Dronnings Lykke,
Hvis Sødhed de saa smeltende udtrykke
I hver en Sang paa deres *Moders* Maal!
- 9 I *Bondens* Navn, som satte Neg paa Rode
Til Konge-Stol for Barne-Drotten *Skjold* ,
I *Deres* Navn, som *Frederik* og *Frode*
Paa varme Hænder bar til Salen kold,
Jeg beder, Konge! gjør den Dronning Ære,
Hvis Navn endnu paa *Tungerne* de bære,
Og elske ømmere end selv de veed!
- 10 I *Aandens* Navn, som under Øielaaget
Har Stjerner klare paa Skyhimmel bleg,
I *Aandens* Navn, som elsker Hjertesproget,
Og kalder det Havfruens Strængeleg,
Jeg beder, Konge! bliv den Dronnings Væрге,
Hvis Roes sig svinger over alle Bjerge,
Naar Aanden taler *Hjertets Tungemaal!*
- 11 Der er en Løvsal i Dit Kongerige,
I *Sællands* Hjerte, ved den blanke Sø,
Lad der i Mag den Yndige bestige
Sit grønne Dronning-Sæde under Øe,
Med Hynde blødt af venlige Kiærminder,
Som blaane lyst saalænge Blodet rinder
Og Hjertet banker hos vor Moders Børn!6
- 12 Hvor *Axel* blunder under hvalvte Bue,
Og Danmarks Adel har sin Vaaben-Krands,
Lad Folket der sin gamle Dronning skue
Forynget skiønt i Nyaarstidens Glands!
Lad sammensmelte der paa *Danmarks* Tunge
De gamle Hjerte-Toner med de Unge,
Til Dronningens og *Danner-Kongens* Priis!
- 13 Ja, hvor i Glands vor gamle Dronning throner,
I *Bøge-Lunden* paa Kiærminder blaa,
Der *Kongens* Priis i Folke-Sangen toner,
Som Lærker og som Nattergale slaae,
Der, som i *Valhal* , leve op de Døde,
Hver Morgenstund ved Hjerte-Toner søde,
Og bænkes trindt om Bord hos *Christian* .
- 14 O Konge! Du det følde dybt og længe,
At ægte *Dansk* er intet *Barbari*,
Men Tonerne fra Danmarks Harpe-Strænge,
Dem er der baade Aand og Hjerte i;
O, lad da, Konge! Aand og Hjerte seire,
Som kvæde høit for *Kongerne i Leire* ,
Oprøre sig mod *Keiserne i Rom!*
- 15 Saa ømme Hjerter og saa skiønne Minder,
Saa kongeligt og blidt et Skjalde-Chor,
Saa bløde Bønder og saa søde Kvinder,
Som *Danevang* , har intet Land paa Jord;
Gjør end *Latinerne* sig nok saa vrede,

Lad os med Aand dog ei forgiæves bede
For *Dronningen* og *Folkets Tungemaal*!